

[Gunnar Fog-Petersen.]

altsaa være Forudsætning for, at Skatten vender tilbage, er sat for lavt — det tror jeg ogsaa regnskabsmæssigt kan paavises.

Jeg nævner dette som noget, der maaske kan overvejes i det kommende Udvalg, og jeg henstiller, at vi ser at blive enige om i hvert Fald den Side af Sagen: Saneringen af den for Landbruget alt for store Gæld. Som jeg begyndte med at sige, ser man i mange Tusinde Hjem hen til denne Forhandling, fordi man har opnaaet Henstand og har udskudt baade det ene og det andet i Forventning om, at en Regering, som sejrede saa kraftigt, som denne Regering sejrede for blot faa Maaneder siden, ogsaa skulde være i Stand til at gennemføre et Forslag af denne Art i Rigsdagen; og hvis mange gældtyngede Landmænd har stemt for Regeringen for at støtte den med Hensyn til Gennemførelsen af et saadant Gældssaneringsforslag, og det saa bliver Landstinget, som hindrer den deri, kan enhver sige sig selv, hvorledes det vil gaa næste Gang, man henvender sig til Vælgerne, og det er der jo ikke saa lang Tid til.

Den Sæd, som er saaet gennem dette Forslag, skal efter min Mening spire og bære Kærne, inden Landmændene faar lagt deres Vaarsæd i Jorden, og jeg siger til ærede Medlemmer af Oppositionspartierne her i Landstinget, at hvis vi rejser hjem i dette Foraar uden at have ordnet denne Side af Sagen, saa vil det gamle Ordsprog, der siger: Som man saar, saa høster man, inden saa forfærdelig længe komme til at staa i al sin Klarhed for de Herrer, som hindrer dette Lovforslags Gennemførelse.

Veistrup: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger for at anbefale de to Dækningslovforslag, som foreligger til Behandling. Disse Forslag har, som det meget rigtigt blev anført af det ærede Medlem (Buhl), som talte for det socialdemokratiske Parti, et tredobbelt Formaal, der allerede kommer til Udtryk i Forslagets § 1, hvor det hedder, at Forslaget gaar ud paa, at der skal etableres en Hjælp til de stærkt forgældede Landmænd, en Hjælp til de arbejdsløse og en Hjælp til de vanskeligst stillede Kommuner.

Nu vilde jeg paa Forhaand være tilbøjelig til at mene, at man fra alle Sider vilde anerkende disse Formaal som almengyldige, saa at Stillingen dermed maatte være givet. Vi for vort Vedkommende er villige til at være med til at gennemføre de foreliggende Forslag. Jeg skal imidlertid

ikke komme ind paa en detailleret Redegørelse for de enkelte Paragraffer, saa meget mindre som det kun vilde blive en Gentagelse af det, den højtærede Finansminister fremførte i Forelæggelsestalen.

Lovforslaget forudsætter en Indtægt paa 25 Mill. Kr., som foreslaas udskrevet henholdsvis gennem en Merindkomstskat og en Tillægsskat. For os, som har deltaget i Krigstidens Politik, er Merindkomstskatten en gammel Kending, og saa vist som den Krisetid, vi nu har gennemlevet, og hvis Virkninger vi endnu ikke har fuldstændig bag os, i mangt og meget ligner Krigstiden, navnlig med Hensyn til de økonomiske Forstyrrelser, er det saare naturligt, at man fra Regeringens Side har fæstet Opmærksomheden paa den saakaldte Merindkomstskat, og det saa meget mere, som man fra alle Sider, ogsaa inden for Oppositionen, har udtalt sig for Rimeligheden og Betimeligheden af en saadan Beskatning. Vi ved jo alle, hvorledes man fra Oppositionens Side baade før og efter Valget har agiteret baade mundtligt og skriftligt, baade ved politiske Møder og gennem Pressen, med, hvor urimeligt forskellige Vilkaarene og Indtjeningsmulighederne var for Byerhvervene og for Landbruget. Hvad vilde da være mere rimeligt, end at man i nogen Grad søgte at udligne den Forskel, som har fundet Sted og faktisk eksisterer den Dag i Dag? Ingen kan være blind for, at naar det, man i gamle Dage kaldte for Verdensmarkedet, det aabne Marked, helt er suspenderet, er der Mulighed for Profit; ikke mindst for de mest samvittighedsløse. Men bortset herfra er der ingen Tvivl om, at store Dele af Handelen, og ikke mindst Industrien, har været i Stand til i mange Tilfælde paa Grund af disse forvirrede Verdensforhold at opnaa overordentlig store Indtægter. Derfor har Samfundet ogsaa retmæssigt Krav paa, at de Mennesker, som Forholdene paa denne Maade har begunstiget, er med til at lette Byrderne for den anden Part i Samfundet, som har lidt under disse ekstraordinære Forhold. Her drejer det sig først og fremmest om den Del af Landbruget, som har en meget stor Gæld, og det er jo ogsaa det, Lovforslaget giver Udtryk for. Dernæst drejer det sig om de arbejdsløse, som er ramt af den Ulykke, der efter min Mening er den største Ulykke i vort Samfund, at blive kastet ud i Arbejdsløsheden, og endelig er der de Kommuner, som ikke har været i Stand til at opretholde deres Økonomi — i Almindelighed ikke paa Grund af ødselt Styre, saaledes som det er blevet fremført fra adskillige Sider,